

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor. Negyedévre 2 kor. Hirdetéseket: a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 10 fill.</p>	<p>Kiadóhivatal: Weisz Márk könyvkereskedése, hová az előfizetési és hirdetési díjak küldendők. Nyiltér petit sora 60 fill</p>
--	--	---

Az alföldi munkás nép megmentője.

Csongrádon, 1900 aug. 12.

Mikor — az alföldet a haragos Tisza kiáradásaitól, pusztításaitól megmentendő — Széchenyi István a nemzet figyelmét ráterelte a Tisza szabályozás kérdésére; a nemzet fél-századig kritizálta a legnagyobb magyart. Kritizálták munkáit, hogy nem használja benne a hazafias frázisokat, hanem egyenesen és nyíltan beszél. Ép úgy foglalkoznak a csongrádmegyei főispán csikkeivel is némelyek.

Azon akadnak fen, hogy mit irt a szegváriakról? — vajjon bibliát olvasnak-e, vagy zoltárokat. És az ütött fejkébe szept: vajjon a munkásasszonyok dolgoznak-e, vagy nem? Mintha itt lehetne kertészet-ről, házi iparról szó? amely csakugyan több munkát követel, mint az aratás.

Egy olyan nagyszabású eszmével lépett fel Csongrád megye főispánja — amelyhez hasonlóval Magyarország államférfiai közül, Széchenyi óta, senki sem.

Széchenyi bölcs, okos szavait tulharsogta a forradalom vihara és a nép hálátlanságát, tudatlanságát szomorúan jellemzi, hogy sehol a magyar alföldi nép közt nincs egy képe, egy szobra a legjobb, legnagyobb magyarnak, akinek szíve tele volt lángoló szeretettel a magyar faj iránt.

Csak mikor Szeged elpusztult: csak akkor jutott eszükbe, hogy elővegyék Széchenyi tervét, javaslatát s gondolkozzanak az alföldi nép megmentése fölött is — ahelyett, hogy politizáljanak saját érdekeik előmozdítására.

A szegedi árvíz egy perczre kijőzanítá őket a frázisokból, a rettenetes árvíz csapása alatt. S most, hogy a gazdag Alföldön kenyérért eseng a munkás, nyilvánvaló lett, hogy Széchenyi István volt az egyetlen magyar államférfi, aki jól látott a jövőbe, s aki helyesen cselekedett, mikor a magyar faj megmentését tűzte ki céljául és erre az eszközöket is megjelölé.

Hosszú idő óta alig hallottunk a Széchenyi tervének megvalósításáról. Elfoglalta a kedélyeket a demagogia és nagyképűsködés.

De hogy mennyire nagy jelentőségű dolog volt a vármegye főispánjának fellépése az alföldi nép érdekében: mutatják azok az elismerő szavak, amelyeket egyik fővárosi napi lap, a Pesti Napló a múlt héten épen vezető cikkelyében mondott, a főispán agitációjáról.

«Egyszerű magyar nép, istenszerető, hazaszerető és királyszerető magyar nép! Vedd le a fejdről átizzadt kalapodat. Nem mondok sem rangot, sem titulust, csak egy nevet mondok, de annak hallatára födellen fővel kell lenned, egyszerű magyar alföldi nép. E név: Vadnay Andor. Az alföldi Kánaán szegény népével hivatalos ember még soha úgy nem foglalkozott, mint Vadnay Andor.»

Igy ír az idézett lap. És a mi lapjaink? — —

Csongrádmegye népe, törvényhatóságának tagjai, emlékezzetek meg arról, hogy önmagát tiszteli meg az, aki a nemes törekvéseket megérti és — — becsülni tudja.

Évek óta személyeskedéssel felzavart közéletedben legyen legalább egy világos pillanod, amelyben feleszmélsz és üdvözölni tudod — megmentődet!

A Tisza melléről.*)

Irtta: Vadnay Andor.

A legnagyobb magyar tüntető jövöbelátása nem maga hirdette, hanem Paleokapával iratta meg, hogy ezen a *sík téren az árviztől védekezés csak kezdete a vízszabályozásnak. A Kárpátokból leszaladó folyóvízek minden egy cseppje aranyat ér. Nem szabad abból elpocsékolni, haszontalanul, ingyen elfolytani engedni semmit. Ez a termékeny, mely talaja, gyönyörű rónaság fekvésénél fogva többet ér a félvilág aranybányáinál.*

Elérkezett a pillanat, midőn nem szabad tovább idegen területeken kalandoznunk. Az élet előbbre való, mint a hiúság. Elég volt 20 milliót kiadni az országház építésére s 15 milliót a Vaskapu kiányítására. A Duna-Tiszát összekötő

*) Ezt a cikket a «Budapesti Hirlap» vasárnapi számából vettük át, szövegint, hogy megősmettessük olvasóinkkal azt a hatalmas, nagyszabású tervet, amelyet a főispán, az alföldi nép javára, a kormánynak és az országnak ajánlott.

csatorna megépítése mindegyiknél sürgősebb lett volna.

Mert egyelőre csak a Duna-Tiszacsatorna megépítéséről van a szó. Ezzel kell megkezdődnie a nagy vízszabályozás keresztülvitelének. Nemcsak azért, hogy ennek a terve készen van, hanem azért is, mert a munkásosztálynak keresetet nyújtani égetően sürgőssé vált. E csatorna építése pedig tíz évig nyújtana foglalkozást és keresetet a nap számos osztálynak. A gazdasági fejlődés második lépcsője már önmagától elkezdődik. A két csatorna lapályos szélein meg fogja tanulni az új nemzedék, hogy néhány holdnyi kertből egy-egy család biztosabb keresethez jut és nagyobb jólétben él, mint a száraz talajnak buza- és kukoriczaterméséből négyszer akkora területen.

Korunknak egyik legnagyobb szabású és legtevékenyebb iniciáló ereje, a németek cászája, egy perczig sem habozott azon, hogy az utóbbi módszerhez nyuljon. Saját személyes tekintélyével és uralkodói hatalmával szoritotta rá a nagybirtokos elemet az 500 kilométeres Mittelland-kanális megszavazására. Pedig ez nem öntöző csatorna. Első sorban nem a földbirtok értékét növeli, hanem a kereskedelmet és közlekedést szolgálja. De munkát ad a földmives munkások százezreinek. Évekig tartó kenyérkeresetet. S ez időszak alatt vagy az iparnak, vagy a földművelésnek föllendülése változtat a vagyontalan elem súlyos helyzetén.

Németország nemcsak földművelő állam. Van virágzó ipara és kereskedelme. Sőt éppen az utóbbi időben mind a kettő hatalmasan föllendült. A földmives elem nem jelenti ott a nemzet zömét. Nálunk többet annál: magát az államműntartó fajt, a magyarságot jelenti.

Csak a Duna-Tisza-csatorna megépítése után, de nyomban utána kell elkezdődnie az Alföld öntözésének: az Alföldre leszakadó összes folyók összes víze fölhasználásának. A Tiszának, a Szamosnak, a három Körösnek és a Marosnak még egy második meder kell, a hegyekből leszakadásuktól az alsó végükig terjedő, új meder. A mély, a mostani, a téli meder mellé, mely tavasszal az árviztől megvéd, egy második, egy öntöző mederre lesz

mulhatatlanul szükség, a melyben állandóan magasabb a víz színe, mint a körülfekvő mezősége. Ennek az öntöző medernek kiágazó csatornáiból, szivattyú nélkül, ingyért kell a bőséget, a virágzást jelentő víznek szétfutnia, mint az Isten áldásának.

Tudom, hogy nagy áldozattal jár ez az eszmém. De nem egy, nem is két nemzedékre szól az áldozat. Sokáig tart a munka, csak a megkezdése vált sürgössé. Ha nem elég rá 50 millió, rá kell áldozni kétszer annyit és ha ez sem elég, nem szabad sajnálni az 500 milliót sem.

Szinte zugni hallom az ellenvetéseket. Nagy szó manapság olyan megoldást emlegetni, mely egy millióba kerülhet.

Főnkad Budapest fejlődése? Elmarad a harmadik egyetem fölállítására? Nem kerül pénz a védőerőre, az iparpártolásra, a kormányzat javítására? Megbomlik az állami háztartás egyensúlya?

Akadjon fenn minden egyéb fejlődés, bomoljék meg a pénzügyi egyensúly: itt a magyarság megmentéséről van a szó.

Adjátok meg eszközeit és lehetőségét annak, hogy az alföld négy millió magyarsága, ez a csodás, erős faj, saját életrealitásából, erejéből, szorgalmából megháromszorosodjék, s mint a luczernában az aránkfolt tányérja, terjeszkedjék ki a határszélekig, minden egyéb élet magába olvasztva: ezért a fényes, ezért a káprázatos jövőért nincsen akkora áldozat, a mi nagy volna.

Hadd vesződjenek, hadd bibelődjenek mások a személyi kérdések feszegetésével. Azzal, hogy ki a mult, ki a jelen és ki a jövő embere? Érdem volt-e és kinek az érdeme az egyik vagy másik kormány megbuktatása?

Mikor ebben az évben tul fogja már haladni az ötvenezeret kívándorló testvéreim száma, én a hangosan fölajdulástól visszatartani magamat nem bírom.

Nem a selejtes, a romlott, vagy élnélhetetlen emberek, hanem a munkát kereső, felnőtt férfiak vándorolnak ki. A legerősebb és legmagyarabb elem, melyet munkaerejéért mindenki megcsodál: az Alföld munkása még nem mozdult meg.

De látom vergődését s lelkelem együtt vergődik vele, keresvén a pusztulástól a menekvés útját. Szemem, mint a velencei rabé, folyton ama lassan és titkon mozgó falra van feszülve, mely napról-napra közeledik és szükíti börtönünket. Még egy kis időhaladék, még egynéhány arasz és össze vagyunk zúzva.

Méltatlanok volnánk történelmünk állócsillagainak, Arpádtól Széchenyi Istvánig, ránk visszasugárzó fényére, ha a pusztulástól megmenteni, vagy a kivándorlás kényszerétől megóvni az Alföld munkásait nem tudnók.

Szövetkezeti sajtó a vidéken.

Hogy mily helyes és üdvös dolgot cselekedett a csongrádi fogyasztási szövetkezet, mikor megindította lapját, s hogy milyen jól fogta fel hivatását az új lap — arról fényes bizonyosságot szolgáltatott a fővárosban megjelenő, s az országos központ fő organuma, a «Szövetkezés», mely a következő elismerő sorokban tünteti ki az új lapot. Közljük cikkét szösz szerint:

«A csongrádi fogyasztási szövetkezet Szövetkezet címen havonként megjelenő lapot indított. Első száma e hó 15-én jelent meg Vannay Ferencz és Sághy Mihály szerkesztésében. A lap célja a csongrádi szövetkezet tagjai közt a szövetkezés szellemét ápolni s a szövetkezet érdekeit minden vonalon megvédeni. Bizonyos jól eső csodálkozással vettük kezünkbe az első elég ügyesen megszerkesztett számot. Cikkei arról győznek meg, hogy a csongrádi szövetkezet vezetői feladatuk magaslatán állnak s a szövetkezeti eszmék érdekében nem félnek a nyilvánosság előtt sem felemelni szavukat. A sajtó ma hatalmas fegyver — s a szövetkezetek ellességei gyakran igénybe is veszik — illő dolog tehát, hogy mi is hasonló fegyverrel verjük vissza a támadásokat. A csongrádi szövetkezet csak életképességéről tesz tanuságot, mikor tagjai közt összekötő kapcsolatot a sajtó organumát választotta. De egyébként is a csongrádi szövetkezet lapja fényesen igazolja azt, amit csak nem régiben kifejtettünk a szövetkezetek missziójáról. Bizonyára az új lap is céljának fogja tekinteni, hogy népünket abban az irányban oktassa és nevelje, amely a jövő boldogulás felé vezet s közre fog működni abban, hogy a haladás, a nemesebb eszmék általában utat találjanak népünk szívéhez. Ebben a reményben őszinte rokonérzettel üdvözöljük a csongrádi szövetkezet lapját. Az első számban, egyébként a beköszöntőben, programját adja a Szövetkezet, a második cikkben a Tiszavidék című lapban a fogyasztási szövetkezet ellenében megjelent közleményre felel ügyes és meggyőző polemiával. A szövetkezetekről írt elmefuttatáson kívül még apróbb közlemények egészítik ki az újságot. Idézzük belőle okulásul a szövetkezetek barátainak épülésére a következőket . . . »

Itt több érdekes közleményt vesz át a nevezett lapból.

Tanügy.

A csongrádi államilag segélyezett községi polg. leányiskola értesítője 1899—900. évről.

Oly sok küzdés, oly sok vizsály után a mult tanévben megnyílt városunkban a polgári leányiskola is. Óhajtvá vártuk, örömmel fogadtuk. S mire egy év fordult, már előttünk az intézet első értesítője is, melyet Sövényházy Antal igazgató bocsájtotott közzé.

Az értesítőben először is egy értekezést találunk: «A leánynevelésről» — írta Zelenkáné. A magvas, tanulságos cikk hasznos szolgálót tett az ügynek, a miért közre adatott, mert nálunk a leánynevelésről behatóbban még alig foglalkoztak.

Az iskola története cím alatt kimerítően tárgyalatik azon jó akaratú törekvés, a mely által úgy egyesek, mint testületek az iskola megteremtésén fáradoztak. Mozgató lelke az egész ügynek mégis Blázsik Mihály igazgató volt, a kinek mindenre kiterjedő figyelme az iskola szervezésénél mindenütt mutatkozik.

A tanév szeptember 15-én kezdődött és június hó 15-én fejeztetett be. Beiratkozott az I. osztályba 23, másodikba 22 növendék. Ev végéig járt összesen 44. A tanév folyamán több iskolai ünnepély tartatott. Az egészségi állapot s a tanulók szorgalma kielégítő volt. A tananyag a tantervnek megfelelően feldolgoztatott; rendkívüli tantárgyként a francia nyelv

tanítottatott. Az osztályfőnöki teendőket a nm. vallás- és közoktatásügyi miniszter ur által kinevezett Zelenka Jánosné, szül. Nigrinyi Kamilla urrő végezte. A tantárgyak a polg. fiúiskola és elemi iskola tantestülete között osztatott be, a mint ez a tanárok című rovatban olvasható is. A VI. fejezetben közöltetik a tanulók pusztai névsora, az érdemjegyek feltüntetésével. Szerintünk czélszerű az értesítőben a tanulók érdemsorozatát is kitenni, mert ebből értesülnek a növendékek egymás haladásáról s azt megismerve: *nemes verseny fejlődhetik ki a jövőben köztük s fokozott ambícióval a lélek magasabb művelése éretik el.*

A jövő tanévre a beiratások szept. 1—6-ig tartanak s a tanév szept. 9-én kezdődik. Javító vizsgálati engedélyért aug. 15-ig lehet az igazgatósághoz folyamodni. Az ez iránti kérvények bélyegmentesek. Szegénysorsú tanulók tandíjmentességben részesülnek.

Az intézet igazgatására az iskolaszék Sövényházy Antal áll. polgári fiúiskolai tanárt kérte fel, ki nemes hivatását pedagógiai tapintattal végezte s igazán nyereség lenne a tanügyre, ha a nm. vallás- és közoktatásügyi miniszter az intézet végleges vezetésével is őt bizná meg.

A csinosan kiállított értesítő lapunk nyomdájából került ki.

UJDONSÁGOK.

— A csongrádi munkások vezetői a kivándorlás terjedése miatt azzal az eszmével foglalkoznak, hogy ha ősszel haza érnek messze vidékekről a munkások; összegyűlnek és nagy népgyűlést tartanak Csongrádon: Szentés, H.-Mező-Vásárhely, Szeged, B.-Csaba, Orosháza munkásait is meghívják a nagy gyűlésre — amelynek célja lesz a főispán által tervbe vett csatornázási munkálatok érdekében az egész alföld népet megszólaltatni. Szerintük ez lesz jövőre a politikai program első követelménye; mert mint mondják — ideje, hogy munkát és kenyeret adjanak a népnek = nagy szavak helyett. Ebből még nagy és üdvös mozgalom lehet!

— Csongrádi kivándorlók. A nagyszájú demagogia addig hirdette a 49 perczentes hazafiságot, míg megmozdult a magyar földbirtok az ősi családok alatt, s most már kezd rajt ereszteni a magyar munkás nép is — Amerika felé. Mult héten vándoroltak ki Sebők Mihály, Lévai Sándor, Német József és még más öt család, összesen nyolcz munkás család, feleségeikkel és gyermekeikkel. És lassan-lassan egyre fog terjedni a kivándorlás, ha nem adunk munkát a népnek.

— Pályázat. A negyedik jegyzői állásra eddig hárman adták be pályázati kérvényüket, Szarka Lajos, L. Tóth József és Kiss Ernő.

— Kinevezés. A nm. vallás- és közoktatásügyi miniszter ur polgári leányiskolánkhoz Lipsey Janka okl. polgári leányiskolai tanítónőt rendes tanítónővé nevezte ki.

— A községi terhek leszállítása. Az összes hazai napi lapok és heti lapok, tele voltak a csongrádi adófizetők által tartott értekezlet dicséretével, s helyeslőleg nyilatkoztak arról, hogy végre reáérték a személyeskedés, korteskedés helyett — a nép érdekeinek tárgyalására is. Azt kellett hinnünk, hogy Hegyi is a nép érdekét fogja követni és hogy egyéni hiuságát feláldozza ilyen szent ügyre lszemben. Azonban csalódtunk, mert a hatóságra rá fogja, hogy csak tréfáltak, bár elismeri, hogy ha keresztül vinnék a sövényházi egységet, a földek eladását és a halászati jog kinyerését: úgy 50% -ot lehetne leapasztani, a költségvetésből. Hát, hogy a hatóság nem tréfált láthatják az adófizetők a következőkből: Ugyanis az értekezlet által felvetett három rendbeli javaslatot felvette a f. hó 17-ik napján tartandó tárgysorozatba, s a gr. Károlyi uradalommal szemben teendő lépés tárgyában szintén megbízatást fog kérni a közgyűléstől az előjáróság,

— **Elismerés.** A nm. vallás- és közoktatásügyi miniszter 43.149 sz. rendeletében elismerését fejezte ki a csongrádi áll. elemi iskolai tanterületnek azon önzetlen fáradozásáért, hogy a téli hónapok alatt a felnőttek oktatására gazdasági s egyéb közhasznú előadásokat tartott. Igazán örvendünk, hogy tanítóink hivatásának magaslatán állva, az iskolán kívül, az életben is oly nemes missziót teljesít. Csak gratulálhatunk Blázsik Mihály áll. elemi iskolai igazgatónak, a ki ügyes vezetéssel a tanterület munkásságát ilyen irányba terelte. Csak így tovább!

— **A csongrádi Népkör és a törvény.** Mikor a csuczilisták a hatóságok ellen, azoknak rendeletei ellen állást foglaltak és izgattak: sok kellemetlen tapasztalatuk volt arról, hogy a törvényt tisztelniük kell. A szocialisták most törvényt tisztelő hazafiak lettek. Azonban a csongrádi Népkör néhány tagja éretlen fővel az anarkhiát hirdeti köztük, s osztály elleni és felekezeti elleni gyűlöletre izgat olyan főmedvényekkel, amelyeknek kiadása nem csak költséget — és szegényt — de még veszedelmet is hoz a Népkör tagjaira. Az 1878-ik évi V. t.-czik, 171 és 172 §§-ai azt mondják, hogy «aki valamely gyűlekezeten nyilvánosan, (mint a népköri értekezletek szonokai) vagy aki nyomtatvány terjesztése által büntetett, végség elkövetésére felhi — mint felbújt büntetendő. Aki pedig a hatóság rendelete, határozata, vagy meghagyása ellen engedtlenségre hív fel, vagy aki szóval vagy nyomtatvány terjesztése útján osztály, nemzetiség, vagy vallásfelekezeti elleni gyűlöletre izgat — két évig terjedhető állam fogházzal és 1000 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.» Ezt a törvényt azért citáljuk, mert mint értesülünk a Hegyi elnöklété alatti Népkört feljelentették éppen a fentebbi okok miatt, s a népkör tagjai annak az eshetőségnek vannak kitéve most, hogy feloszlatják a kört és annak tagjait külön-külön is a fentebbi büntetéssel sújthatják.

— **Az anarkhista kudarcjai.** A váci püspök beigtatására felkészült Hegyi Antal csongrádi anarkhista is: hogy majd átadja neki a népgyűlésben felolvasott önirászkodó kérvényét. A püspök — azonban leintette a kérvényt hozó küldöttséget, s így csak négyen utaztak el Hegyi barátai. Akiiket éppen a kordonon kívüli helyre eresztettek be. Kár volt tehát a csongrádi népgyűléssel meggyeszeni Európát, mert sem a váci püspök nem reflektált rá, sem a kabinet iroda nem küldi a tüzéséget. Így sül vissza felé az a fegyver, amelyet az anarkhista Hegyi bolond kézzel emelt fel lövésre.

— **A halarusok panasza.** A halarusokat a hatóság a tavasszal szigorúan utasította, hogy a köztisztaság követelményeinek eleget tegyenek. Meg is feleltek ennek s most gyékényt tettek le a kosarak alá és tisztaság ellen nem lehet a közönségnek panasza. Annál több okuk volt panasza a halarusoknak, mert esős időben tele volt pocsolóval az a tér, amelyen a halpiacot tartják. Csejthey Lajos főbíró azonban hamarosan segített az ő panaszukon is: mert a keddi heti vásáron meggyőződve arról, hogy csakugyan alapos okuk van a panasza: rögtön elrendelte a pocsolókat betömését, s 24 óra sem telt bele: az egész teret feltöltette élőbb köszén porral és aztán homokkal. Most aztán dicsérik is a főbíró, hogy rögtön és gyorsan segített az ő régi panaszukon, amivel, bizony elődei épügy nem törődtek, mint az életveszélyes atjárókkal.

— **Csongrádi diákok.** Megkezdődik nemsokára az iskolai év s a tanulók felkeresik a távolabb tekvő városokat — ahol iskoláikat folytathatják és bevégezhetik. Sokan mennek a csongrádi fiúk közül Szentésre, az ottani főiskolába, s ez alkalommal megemlítjük, hogy egy igen jó helyen két csongrádi tanuló előnyös feltételek mellett kitünő és teljes ellátást kaphat. Hogy hol? — megmondja lapunk kiadóhivatala.

— **A hatóságok és a csatornaépítés.** Csongrádvármegye törvényhatósága I. n. 14-én rendkívüli közgyűlést tart. Szentés város közönsége még tudomással sem látszik arról birmi, hogy mi van szóban? Nem érdekli őt. Szót sem tesz a csatorna építés tárgyában. Szeged és a tiszamenti városok közönségei bizonyosan hamarabb fognak megmozdulni, mint Szentés, mely mintegy jobban beigazolja, hogy nem vezet Csongrádvármegyében. Csongrád község derek előjárósága a törvényhatósághoz telemelte szavát, s most azzal az eszmével foglalkoznak, Csejthey Lajos a község érdekes főbírája és jegyzője kara — hogy a törvényhatóságnál keresztül vigyék, miszerint Csongrádvármegye az összes tiszamelléki vármegyék csatlakozására szólítsa föl e nagyfontosságú eszme pártolására: mely egy jelentőségu a magyarság megmentésével. Ezzel többet használnak, mint a község háza beszentelésével, a kapu belestésével, vagy a sok rossz dikcióval használtak a népbolonditók.

— **A beszentelt takarékpénztár.** A Ti-

szavidék című takarékpénztár ügyésze ellen folyamatra tett bünyenyítő vizsgálat belejeztetett, amennyiben a vizsgáló bíró ezernégyszáz tanut kihallgattatott. Érdekes a dologban az, hogy milyen fátum üldözi azokat a dolgokat a mikhez Hegyi üzletszerűleg hozzányul. — Beszentelte a nyomdáját és ellicizálták. Beszentelte a takarékot és sikkasztás lett belőle. Beszentelt a halottakat és pár év mulva kihányatja a csontjaikat. Ha be nem szentelte volna L. Toth Istvánt, talán még ma is a bírói székben ülne.

— **Képviselő választók összeírása.** Most folyik országgyűlés képviselő választók 1901 évi érvényes összeírása. Az idén 810 választó van Csongrádon. Jövőre 840 választó van összeírva.

— **Fényes táncmulatság.** Goda István a «Magyar Király» szálló bértilje Nagy-Boldogasszony napján séta hangversenyt és fényes táncmulatságot rendez. Ugyanis Goda Istvánnak sikerült egy Párisba szerződtetett zenekart nagy áldozatok árán megszereznie. Reméljük, hogy városunk intelligens közönsége figyelembe veszi Goda István áldozatkészességét és megjelensével támogatni is fogja.

— **A temetkezési ipar.** A temetkezési ipar tárgyában beadott pályázatról mélysegesen hallgat Hegyi, a bűnös. Van egy találó magyar példabeszéd, amelyet a felsült pályázathirdetőre csakugyan rálehet mondani. Csakugyan ép úgy hallgat a pályázatról a bűnös Hegyi, mint — — süket disznó a buzában.

— **A kiseréten levezető csatorna.** F. hó 13-ra értekezletet hívott egybe a csongrád-sövényházi ármentesítő és belvízszabályozó társulat igazgatója: Babócs Béla, a csatorna kiépítéséhez még szükséges földterület kisajátítása czéljából. Őszszel tehát remélhetőleg ehhez a munkához is hozzá fognak majd.

— **A csongrádi mezőőrök.** Hogy ki ügyel fel a határra? azt a jó Isten tudja: mert a heti vásárokon, a község házában nap nap mellett látjuk a mezőőröket az időt tölteni — s ilyenkor aztán a határ őrizet nélkül marad. Pedig a mezőőr esküt tesz arra, hogy gazdája engedelme nélkül, nem hagyja el a határt. Ki ügyel fel tehát a mezőőrökre? Jó lenne ha a főbíró a felügyelettel meg bizna egyet, a legértelmesebbet a mezőőrök közül és az ügyelne fel a többire.

— **Járhatlan ut.** A fehértoi csárdától Greskovics Pál földjéig terjedő közmegyei ut olyan járhatatlanná vált: hogy Gyergyádesz Antal, Kádár István és Buzder Lantos László a hatósághoz azzal a kérelemmel fordultak miszerint tegyen jelentést, ennek jókarba helyezése iránt az alispáni hivatalnál.

— **Bücsü bálak.** F. hó 15-dikén Nagy-Boldogasszony napján bőven kitelik majd a mulatságokból, ugyanis a Polgári Kör pénztára javára bálát rendez, Dévai Béla gazda bálát és Schönfeld Adolf szintén gazda bálát rendeznek.

— **Verekedő suhancok.** Nap-nap mellett olyan durva jeleneteket látunk az utcán, hogy igazán kérdeznünk kell: vajjon nem lehetne-e az iskolás gyermekeket szigorúan rászoktatni arra, hogy tisztességesen viseljék magukat s a védtelen kisebb gyermekeket ne bántásák. A napokban is Deák István nevezetű suhanc a vele szemben jövő Schwarz kereskedő 7 éves lánykájára, amint szembe jött, úgy rálokta a melléte haladó pajtását, hogy a kis lányka rögtön végig vágódott a földre. A tanító urakhoz fordulunk, hogy az effajta betyárkodást szigorúan büntessék: különben a rendőrség lesz kénytelen a fiók betyárokat elcsipni.

— **Vizbefuult leány.** Nagy Erzsébet 6 éves leány Szentérről ájtott Csongrádra, hogy szolgálatot kapjon. kapott is helyet Dobai György szügyartónál — akinek libát őrizte a holt Tisza partján. Tegnapelőtt aztán — megszűnt a hivatala: beletűt a Tiszába.

— **Eltűnt fiú.** Lévai Balázs fia, Lévai József, cselédnek szegődött be Urbaniczki Janos csongrádi gazdához. Időközben a gazdája Szentésre ment lakni, mert ott

vásárolt birtokot magának. Azonban nem tetszet ez az új otthon Lévai Józsefnek és úgy el bujdosott világgá, hogy azt sem tudják hova lett. Most aztán keresik kuttatják mindenütt — de hiába.

— **Hirtelen halál.** Forgó J. Sándor tanóján szolgált mint béres gyerek Gyovai József. Egyre panaszkodott, amíg aztán világgá bujdosott, csak hogy ne kelljen gazdájához visszamenni. A sok nyomorúság közben végre elhalt az ijedség és a kimerültség folytán szívzélhűdésben.

Hetét egy ütésre úgy volt írva a vitéz szabó testzontóján mint bámulatos cselekvése és miért? mert egy ütessel hét nyalakodó legyet agyonütött. Ugy látszik, hogy eme hős idejében és már ezen lélekvesztő nagy mennyiségben létezett. Most is bebizonyíthatnánk egy olyan szabó a művét. A honyhában és pinczéban nagy bajt csinál ezen kis csikorgó rovar a házi aszszonyoknak. A mostani meleg nyári időben alig lehet védeni az ételeket a legyektől. Sőt gyakran megpróbál az ember ráütni, hogy ha egy ilyen hűsrontó a sonkán ül, de az mégsem használ; a légy megmenti magát és a harag annál nagyobb, hogy ha még egy darab edény is ez alkalommal eltörik. Mindezen gondot és haragot megsporolja magának az okos háziasszony, hogyha egy kevés, «Zacherlinc», a mi minden fűszerkereskedésben kapható, — kiporoz; — akkor nem tartozkodik egy légy sem az étszobában és az abban levő légy már egy pillanatban megvan ölve a «Zacherlin» által. «Zacherlin», kétségtelen a leghasználatosabb és legcélszerűbb a konyha és étszoba részére és semmiféle vitéz szabó által meg nem pótolható.

Felelős szerkesztő: **Eder János.**
Társ-szerkesztő: **Holló Adolf.**
Kiadólapulajdonos: **Weisz Márk.**

2201. sz.

tkvi. 1900.

Árverési hirdetményi kivonat.

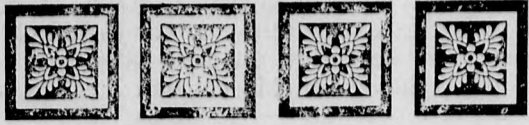
A csongrádi kir. járásbíróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Forgó Mária férj. Greskovics Pálné vegrehajtónak, valamint a Csongrádvárosi takarékpénztár, továbbá a csongrád és vidéki takarékpénztár csatlakozott végrehajtóknak — Kókai Mária férj. Hajdú Jánosné, Csépe András és neje Hajdú Mária csongrádi lakos, végrehajtást szenvedtek elleni 2500 korona, 3200 korona, 200 korona, 1000 korona és 1000 korona tőke s jár. iránti ügyében a csongrádi 12803 sz. tjkvben A + 1 sorszám alatt felvett 7079 hrsz. 1544 □-öl térfogatú szőlőföldből Csépe Andrást illető fele rész 542 korona, a csongrádi 7344 sz. tjkvben A + 2 sorszám alatt felvett Kókai Mária férj. Hajdú Imréné neyén álló a 7761—7767a. 2. a. hrszámú 1/4 telek utáni osztatlan bukrosi legelő járandóság 103 korona — a csongrádi 172 sz. tjkvben A + 1 sorszám alatt felvett 3/20-ad részben Csépe András végrehajtást szenvedett 1720-ad részben pedig Deák Imre és neje Major Anna és Csépe Julianna társtulajdonosok neyén álló a 289—290 hrszámú ház utáni réti járandóság — a vegrehajtási törvény 156 §. a. pontja alapján egészben 288 korona, — a csongrádi 11885 sz. tjkvben A + 1 sorsz. alatt felvett, Csépe András és neje Hajdú Mária neyén álló 6745 hrszámú 1. hold 77 □-öl, térfogatú szőlőföld az öreg szőlő dűlőben 1176 korona és a csongrádi 11885 számú tjkvben A + 2 sorsz. alatt felvett, Csépe András és neje Hajdú Mária neyén álló 6746 b hrsz. 893 □-öl térfogatú szőlőföld az öreg szőlő dűlőben 626 korona ezennel megállapított kikiáltási árban az 1900 évi október hó 9-ik napjának d. e. 9 órakor a csongrádi kir. járásbíróság helyiségében árverés alá fog bocsájtatni s a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%,^o-át készpénzben vagy ova-dékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csongrádon 1900. július 17-én. A kir. járásbíróság mint tkvi. hatóság.

Dr. Szappanos

kir. járásbíró.

Pénzkölcsönt

kaphatnak leggyorsabban minden elfogadható visszafizetési feltételek mellett

katonatisztek,

köztisztviselők,

hivatalnokok,

NYUGDIJASOK,

KERESKEDŐK,

gyógyszerészek,

ORVOSOK, IPAROSOK,

földbirtokosok,

HÁZTULAJDONOSOK,

és

minden hitelképes egyén

továbbá minden jogi személy

VÁROSOK, KÖZSÉGEK,

egyletek és társulatok,

jelzalog kölcsönök és konvertálások kieszközöltetnek tovább:

Földbirtokok

vétele és eladása

az ország bármely részén továbbá,

FÖLDBIRTOKOKNAK

BUDAPESTI BÉRHÁZAKRA

való

ELCSERÉLÉSE

lelkiismeretesen leggyorsabban

előzetes

KÖLTSÉG NÉLKÜL

lebonyolítatnak ;

Földbirtokok

megvétele

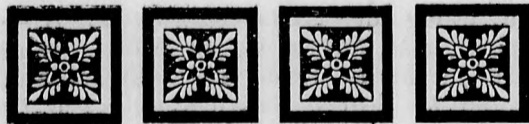
vagy a terhek rendezései elvállaltatnak a legpontosabban az :

ÁLTALÁNOS FORGALMI ÉRTESÍTŐ

által

Budapest, VII., Erzsébet-körút 20. szám.

Mutatványszám 50 fillér (Bélyegekből is küldhető.)

Új szikviz gyár megnyitás.

Tisztelettel értesitem a mélyen tisztelt közönséget, hogy a legújabb gépekkel felszerelt

Ártézi szikviz gyáramat megnyitottam.

Minden időben jégbe hűtött szikviz nálam kapható.

A n.é. közönség pártfogását kéri

Vadász Károly

szikviz gyáros

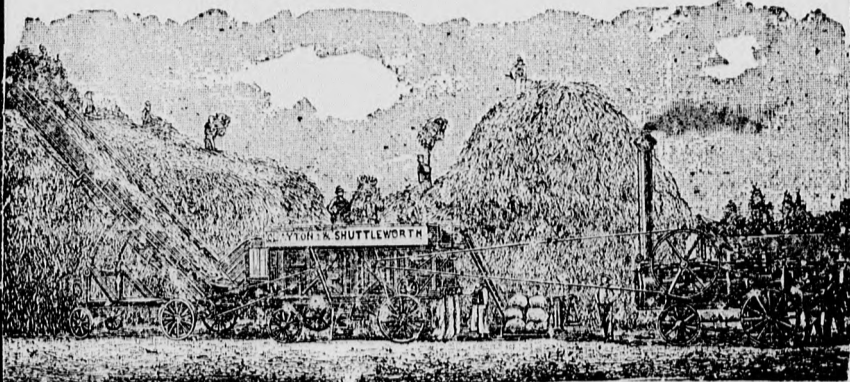
Lakásom az ártézikút áteleneben.

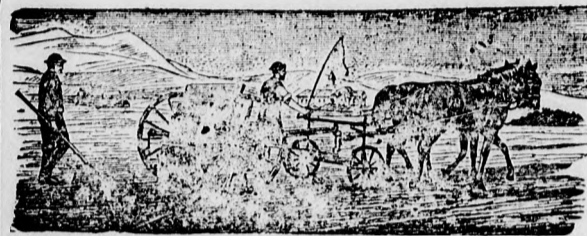
Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szármakazalozók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

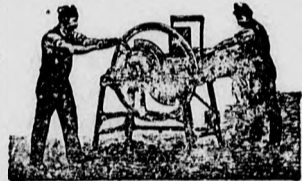
„Columbia-Drill“

legjobb sorvetőgépek, szecsavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes acél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kint-natra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb

locomobil- és cséplőgép-gyára.

Zacherlin

**Nem
a
csomag-
ban**

Egyedül ilyen üvegben az igazi!

Ez az igazi hamisítatlan, legjobb segítség minden de minden rovaresapás ellen.

Kapható helyben: Bagossy József, Bagossy Gábor, Schwarz Ignác, Csongrádi Fogyasztási Szövetkezet, Váradi Jakab.